

24. szám.
Junius 10. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal** : Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 5 hasábos nempereille sor 10 kr.
Hirdetések felvételre : egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hir-
detések felvételi rodájukban **Budapestben**. FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.

XXVIII kötet.

AZ VOLT AZ ÖRÖM!

A SZOFTÁK Murád zultánon,
Akademikusok Thánon,
Hőségen Duna-fürdősök,
Fegyverszüneten rácz hősök,
A bolond az ő sipkáján,
Szücs György, hogy bajusz nőtt száján,
Székhelyén Erzsébetfalva,
Szoknya, hogy ki van vasalva,
Milói Vénuson Páris,
Tintáján fakalamáris,
Farkinczáján czirmos czicza,
Mileticsen a Maticza,
Victoria császár-czímen,
Vadnay, ha van fris »Hymen«.
Az indemnityn Széll Kálmán,
Tisztelt ház ha hallgat Kármán,
Az uzsorás a kamatnak,
Paczolay, ha jól alhat,
S a hadügyér a budgetnek
Oly roppant nem örvendhet meg:
Mint midőn, alig pár napja,
Jött a hivatalos lapba,

Hozta Budapesti Közlöny,
Nagy betűkkel mint az öklöm :
Hogy ezennel *revokálja*,
A mi előbb benne álla,
Még pedig elől nem hátul,
Iszonyu sajtóhibábul,
Mit az ördög sem ohajtott :
— Azt a sok uj végrehajtót !

*

De a pénzügyér a déren,
Női sziv a csirkevéren,
Huszonkettőn a blattista,
Ferbliző, mikor lesz csiszta,
Paczolay Tisza szóltán,
Négyszáz özvegyén uj szultán,
Gorcsakoff angol fregatton,
Udvarló szétfeslett frakkon,
Osztrák ha lesz vámnál korlát,
Sándor czár, ollót mikor lát,
Senynyei ön pártja fogytán,
Se cigányhal éhes potykán,

Se ki lehull ágy szélértül,
 Oly rettentőn meg nem rémül,
 Mint mikor a »Budapesti«
 Másnap közzé teszi ezt ni:
 Végrehajtó kinevezés
 Csak azért volt rossz, mert *kevés!*
 A teljes névsort nem hoztuk,
 Tessék, mostan helyre hozzuk,
 S a hibásan közlött hetven
 Helyett itt van száz és negyven!«

*

Paczolajnak, haragomban,
 Bizalmat szavaztam nyomban.

Don Pedró.

A pestmegyei gyűlésből.

Gulner Gyula: Tisztelt ház . . . akarom mondani méltóságos közgyűlés és tisztelt főispán úr! Az én nevemet a választóim soha sem tudták hejyesen kimondani, mindig úgy mondták, hogy »éljen Gúnár Gyula! Tehát gúnárnak neveztek s ezzel implicite kifejezést adtak azaz határozott óhajtásuknak, hogy én a kormány politikájára tölem kitelhetőleg sziszegjek s Siska Kálmán hazafiatlan bugyogóját (*már t. i. a hol még fehérhetem*) megcsipdessem. Elég legyen ez a képviselőházban elfoglalt magamtartásának indokolására. E magamtartásából folyólag itten a legjobb akarat mellett sem lehetek egyebet, mint hogy indítványoztam, hogy Pestvármegye vonja meg a kármánytól a bizalmát.

Ivánka Imre: Én nem látom át, hogy miért kellene most nehünk a kormány ellen bizalmatlanságot nyilvánítanunk! Egy esztendeje, hogy nagy nehezen együvé forrasztottak a két régi pártot, minek válaszszuk most azt újra ketté. Hallgassanak az urak az okos szóra! Biztosítom önöket, hogy a mi a »Pesti Napló«-ban van, az nem igaz; s meg vagyok győződve, hogy sem Földváry Mihály, sem Halász Bálint el nem hiszi azt, legkevésbé pedig Gulner Gyula Avagy falán elhiszik az urak.

Földváry, Halász Pál, Gulner: Hogy ne hinnök, sz mindig a »Pesti Napló«-ra esküdtünk, a mióta eszünket tudjuk.

Ivánka: No hát kácintson reátok Nyáry Pál szelleme!

Földváry: Advocem Nyáry Pál. En mint a pestmegyei függetlenek vezére, e nagy elődömnek nyomdoéaiba lépven . . .

Kovácsy Gyula: Az az hogy én lépven neki az ő nyomdokaiba . . .

Gulner: Azt megengedem, hogy önök közül az egyik az ő nyomdokaiba lépett, azt azonban határozottan tagadom, hogy Nyáry Pált más mint én elődjének nevezhetné.

Független szabadelvűek: Szavazzunk! Szavazzunk!

Gulner: Engedelmet! de ezt a kérdést nem engedem szavazás alá bocsátani, ő az én elődöm volt . . .

Kovácsy Gyula: Egyezzünk ki! A te elődöd volt, de én lépek a nyomdokaiba.

Földváry: Határozottan tiltkakoitom!

Főispán: Úgy látszik hogy a tisztelt ellenpárt bizonyos kérdésekre nézve még nem jött tisztába önmagával

Kovács, Földváry, Gulner: Kérem kérem, mi igen is minden kérdésre nézve tisztába jöttünk magunkkal.

Kovácsy (Földváryhoz) Tudod mit? Engedjük meg neki, hogy az ő elődje volt, mi osztán majd megegyezünk, hogy ki lép a nyomdokaiba.

Földváry: No nem bánom, az uj pár elnöke azonban ezután is én maradok. Ezt meg kell adnatok.

(A közgyűlés a vitai kellőleg épülven elfogadja Gulner indítványát.)

Főispán: (dalol)

A gúnárom egy este
 Azt a tréfát megtette . . .

(*stb.*)

A gyűlést ezennel feloszlatom.

HOGY NE LENNE HÁBORU!

Három üstökös is ront egy félhold ellen. Csak szarvakat ne kapjanak tőle.

Medicinaia.

(Egy orvos naplójából.)

AZ ORVOST Chinában addig fizetik, míg egészségesek; ha valaki megbetegszik, beszünteti az orvos fizetését, míg az meg nem gyógyítja. Nálunk ha egy látogatással megmenti a beteg életét, 50 krajczár a fizetése, holott ha ötven látogatást tesz, 25 forintot felszámíthat. Egy alföldi városi tanács pláne azt határozta, hogy csak a menést kell megfizetni.

1851-ben beszállásoltak hozzám két Deutchmeister. Ezek legjobbrészt Bécs környéki fiúk; társalgásba elegyedtem velök.

— Hogy hívják őrnagyukat? kérdém. Mindkettő felugrott ülőhelyéről, jobb kezét szalutálva felkapta és szólt:

- Gróf N. N.
 - Hát a kapitányt?
 - Baron N. N.
 - A főhadnagyot?
 - Freiherr N. N.
 - A hadnagyot?
 - Edler von N. N.
 - Hát orvos is jött önökkel?
- Ekkor leheveredett mind a kettő, s azt felelték:
- Igen, jött velünk három lump!

A dömsödi embert kérdém egyszer, ismeri e a városi orvost, hogy éli világát?

- Nincsen annak egyébként semmi baja, csak hogy az érdemes tanács sehogy sincs vele megelégedve
- Vajon miért?
- Nem akarja őket borotválni.

Betoppant hozzám egy rékasi sváb:

- Sind Sie a Mediciner?
 - Az vagyok.
 - Vizsgáljon meg az úr, nincs e hideglelésem.
- Megvizsgáltam: — Bizony fetter, ez hideglelés!
- Akkor jó napot, nincs szükségem doktorra, azt magam is le tudom olvasni.

Nagyváradról utaztam egyszer Szalontára. Amint Gyapjút elhagytam, kiugratott a tengeri közül Arany Marczy, azt kérdé: aztán ki legyen az úr?

- Megyei orvos vagyok, barátom.

Azt hittem hogy szolgabíró. Hát aztán meddig?

— Majd csak Szalontáig.

— Isten áldja meg az urat. . . .

. . . . Hogy tehát a betyár még becsüli nálunk az orvost, ebből az a tanulság.

IDILL.

MINŐ vers ah! ez oszt' költészet,
Melynek nem volt s nem lesz párja.
Most látom, hogy ez hivatásom,
És szívem is a jambust járja.

Minő forma, minő lábak!
A galambnak is megvan ríme!
Búg, zúg, zajong és csattan mint az
Uj ostornak kender vége.

Beküldtem az Üstökösnek,
S ime mit mond a Subrosa?
Üzenete nem váratlan:
»A legközelebbi szám hozza«.

S lóhalálban! midőn sietnék
Üstökösért a postára:
Czimlapja nem, de hozza óh, jaj!
»Eredeti okmánytára«.

R. B.

A HALASI SOKALDALOM.

KIS-KUNHALAS városába, — a hol babutyka a bába, — pünköszt második napjába, — a három napkeleti ből csök — népgyűlést hirdettek a piarczon, — megmondták: ott legyen ember, asszony, — hogy a kormánynyal össze akaszson, — a ki el nem jön, (pusztítsa ki a hőr-szög!) — harkai dohány pipájában sohasem pörszög.

Tehát eljöttek kerekszám 10-en, — kipróbált hives szárazon vizen, — tisztességben megöszült krumplicsöszök — képviselve bennök a »tófark« és »föszög« — szintugy a »tabán« s a »malomfenék« — a »lázár«-ból is jött egy, de ez onnan elég, — mivel hogy ott laknak a hivek, a chari-Várysták — tángálván őket Rószaszál plébános, mivelhogy papisták; — képviseli őket Kostár a vitéz, — patyolat tököst meglőni ki kész. — —

Feláll a hordóra most az első bölcs; a kettő biztatja, hogy: először köhönts! — Köhöntött aztán hoszszut és nagyot, — Kohantását leírni képes én nem vagyok, — de volt abban sok vám és bankkérdés — (kezében volt 3 szám »Egyetértés,«) — benne volt abban Tisza is Széll is, — a ki megbukik, akár hogy izél is! —

— Anglus. porosz, muszka — meg a régi plébános a Huszka, — török szultán s a zsinór, a selyöm — meg a vasut a mi lám, még se jön.

Felállt ezután a másik bölcs ember — s elmondá mindezeket még egyszer. — Harmadiknak felállt az ipse, — bukott honatya, s honatya in spe; — s harmadszor is elmondván ez izét — hozzá tette a maga részéről — hogy »nizzék csak atyafiak nizzék — ha én ülnék most oda felül — forditanék a dolgokon emberül.«

Ott a »választók« lelkesülve nagyon — mivel hogy a szónak rájuk nagy ereje vagyon, — szentül megfogadták — szidván Sziládyt az attát — hogy »csak még egyszer követválasztás leendjen — a mi erős v á r u n k leszen kigyelmedben, — minket csak kigyelmed képviselhet méltón — ugy leend, majd mikor vásár lesz Fehértón.«

Műfordítások latinból.

»Ante omnibus cave«.

Az omnibus előtt a kává.

Hanibal ante portas.

Ha nincs bál Anti a portás.

Caesar mala cita avi eduxit.

Caesar malacait az öreg apja eldugta.

E duobus malis minimum eligendum

A két málé közül a kisebbik elegendő.

Falu-e vagy színház.

Jól mulatott a kocsis ember életében először a színházban, mig gazdája őt, nem tudva hol akad, a város minden szögletében kereste. Végre hazajött a cigány, a gazda utána, azt kérdvén tőle: hogy hol tölté az egész éjjelt.

— Hát abban a faluban ott a Bakony szélén.

— Miféle faluban?

Hát abba a melyikbe tegnap este a ténsur ment.

— Nem falu az, hanem színház.

— De higye el a ténsur, falu az ha mondom, olvassa csak a színlapot nem áll e rajta: »a dolog történik egy faluban a Bakony szélén.«

Pitypalaty a pitypalatynak.

ÉSÉS jó reggelt, kis kollega!

— Hogy így nevezlek, megbocsáss,
Te pitypalatyozol, s az én
Mesterségem se volna más!
Igaz, egy »fénybogárka« rólam
Levágta már a koszszeget;
No, de nem árt, hisz holmi szónak
Nem nyílik ám a menyinybe ut.

Poeta vagy te is, s dalod
Üdvözli a kellő napot;
Lásd, én az üstökös előtt
Emelek néha kalapot.
Neked jutalmul a kellő nap
Legelső csókját küldi le;
S nekem még ez se jár! Tizenhat
Krajczáron kell szerezni be!

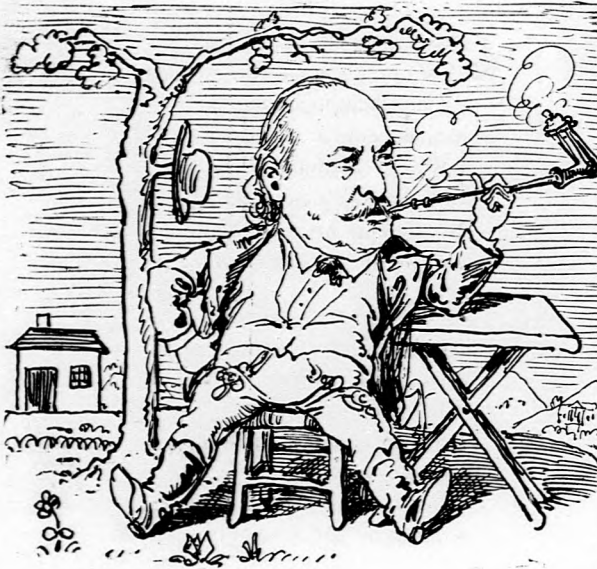
Biz boldogabb a te sorod,
Lakásod, kosztod ingyenes!
A hónapoknak elseje
Előtted nem félmertes.
Hév nyári napnak délutánján
Nyugodtan alszol a hűsön;
Mig én izzadva nyakra főre
A keresetet körmölöm.

Vadásznak minket egyaránt,
Ki még a puskához sem ért!
Téged csak jó husód miatt,
S bennünket a rossz versekért!
Ha csak a vadász jönne hagyján!
Fegyvertől halni szép halál,
De gyakran a csahos kopó is
Ugatva velünk szembe száll!

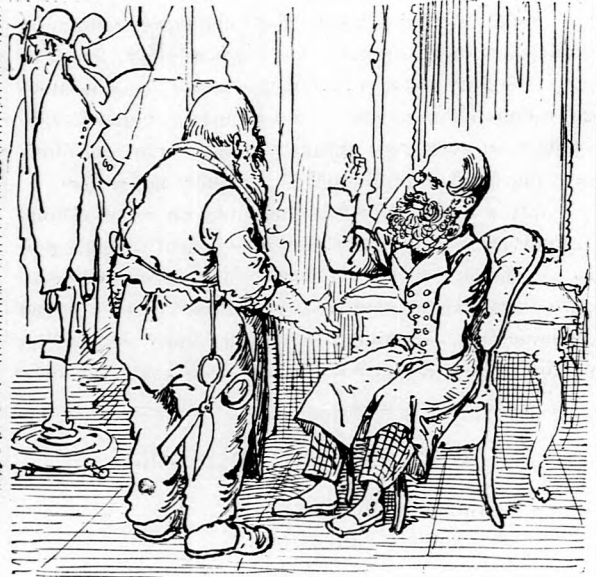
Dalolj te csak, de jól vigyázz,
Hogy törbe ne ejtsen dalod,
Mert akkor boldogságot
Egy szük kalitban siratod.
Lehet, én is ugy járok, és e
Vers a papirkosárba hull!
Akkor leszünk ám még egyenlők,
Nyugoszunk háborítlanul.

Pitypalaty.

SZINÉSZEINK A SZÜNIDŐBEN.

1. Szigethi József svábhegyi nyaralóján erősen neki feküdt új darabja megírásának előkészületeihez.

2. Az intendans a férfiak alatt a színház kecskéjével bizalmas együttlétben értekezik »a bugyogászati ül-öblöny koczkázati domborulatának legujabb vívmányairól.«

3. A kis Vizvári új házi fürdőt vesz.

4. Felekiné Dieppeben Opheliát tanulja. Ha az operai Ophelia a vízben énekelhet: ezentul ő is ott fog szavalni.

5. Nagy Imrus Veronyában egy szál makarónival edzi meg szerelmes hangszálagait Julia háza előtt.

6. A magyar művészetet most csak egy képviseli. Bulyovszkyné, a müncheni udvari színház tagja, góthai udvari színház tagja, pilseni udvari színész, nád udvari színész. Csókán : légye föl Messalinában.

AZ AKADEMIÁBÓL.

— **Arany János** leköszönt. Ugy látszik, az akadémia nem akarja fenntartani az arany valutát, mert utódául Szász Károlyt emlegetik. A rézangyalát!

— **Deák Farkas** csodálkozását fejezi a felett, hogy akadémiai tagnak választották: Igazán nem tudja, mivel érdemelte meg e bánásmódot, ha csak mások azon negatív érdemével nem, hogy darabját a »Szerelem és könnyelműséget« nem adták elő.

— **Nagy János** plebános ur tiszteleti tagnak választott meg. A parnaszszusi rendőrségnél hiába kutattunk utána, nem sikerült kiletét fölfedezni. Nagy Jánossal arra gondolt az akadémia, hogy a Nagy Sándorok helyett sokkal bölcsebb dolgot Kis Miskákat választani be.

— **Konkoly Thege Miklóst** azért választották meg, hogy mint astromonusnak sikerüljön neki az ujonnan megválasztott tagok közt egy csillagocskát fölfedezni.

— **Csemeghit** azért nem választotta meg az akadémia, mert úgy okoskodott, hogy **Károly** már úgy is van köztük elég: Szász Károly, P. Szatmáry Károly, Vadnay Károly; Pulszky Károlyt, Ferencz legifjabb csemetéjét úgy is be kell majd választani mert kilenc és fél év mulva már nagy kora lesz; vörös ember is van köztük egy; kis ember is van sok; hegy meg is van csehmege helyett elég. Ergo a Csemeghi consumatum est.

UJ MEGYÉK NEVEI.

(In usum futurum.)

1. Pest-Kis-Kun-megye.
 2. Pest-Pilis-Kis-Solt-megye.
 3. Pest-Kis-Pilis-Solt-Kun-megye.
 4. Jász-Pilis-Kis-Kun-Pest-megye.
 5. Kis-Jász-Kun-Pest-Pilis-Solt-megye.
 6. Kis-Nagy-Jász-Hun-Kun-Pest-Pilis-Solt-megye.
- stb.

*

A. Ha Jászberény elesett Szolnok alatt, mi lesz de azért már most belőle??

B. Akkor se lesz Gyászberény!

*

Aria a „Kúnok”-ból:

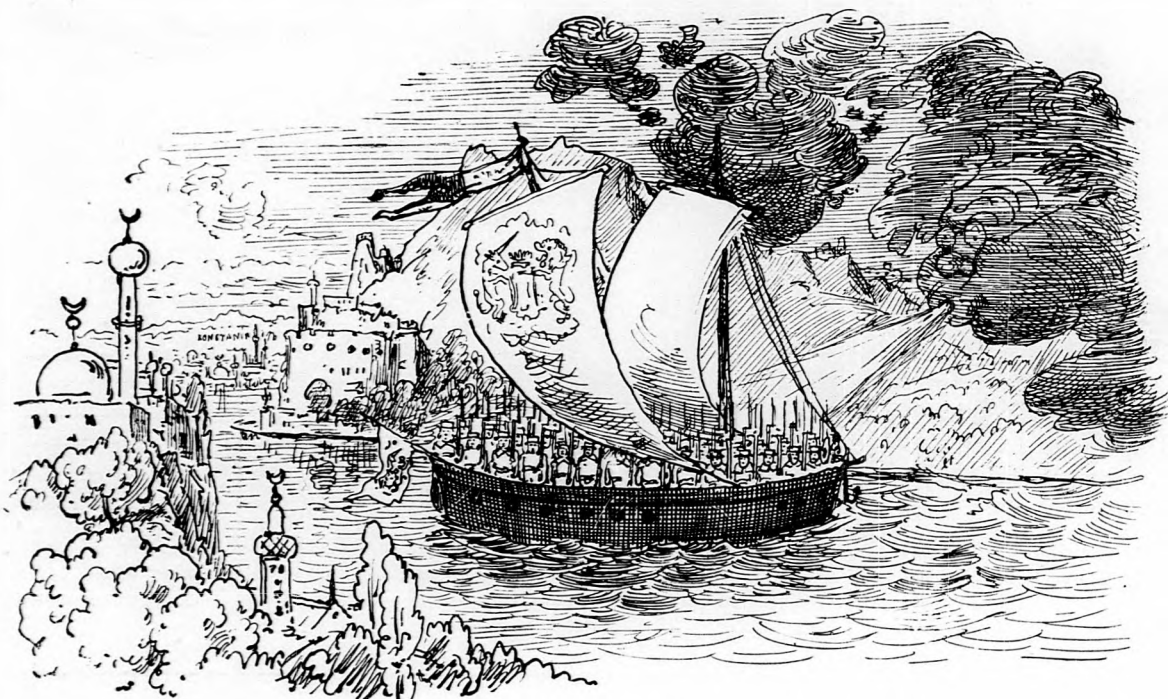
Harcra fel, ki hangos ajku!

Megcsalt Tisza, bárki lassa:

Debreczennek jutott hajdu,

Kardszagnak kitoló kása!

A BOSPORUSRÓL.

Az anglius. Mentül dühödtebben fujsz ránk északról, annál előbbre hajtasz minket keleten, — pukkadj meg!

Szinházi hírek.

— Mint halljuk Udvardi ur egy felsőbb énekképezdét nyit, melybe csak negyven éven felüli növendékek vétetnek föl. A növendékektől megkivántatik, hogy legalább is oly nagyot halló legyen, hogy Udvardi hangját egy lépésről meghallja, de sokkal előnyösebb, ha meg nem hallja. A plasztikából a »gacs« és »csámp« gyakorlati alkalmazását fogja előadni, énekből pedig a »zége« és »gágogás« közti természetszerű összefüggést.

*

— Tévedt az összes magyar sajtó, mikor azt írja, hogy Udvardy hangjában nincs ötezer forint ára ércz. Podmaniczky behatóvizsgálat alá vettette dr. Gégeffy Kornél által, s úgy találta, hogy sok benne a higany. Pedig az is ércz.

LONKAY NYÖGELME.

— Remete Gézához. —

Devla beléd csapjon, hajdu a deresre lekapjon,
Verjen el a pemete, Géza, silány Remete!
Forduljon, Géza, árokba tevéled a cséza,
Élit a menybeli kő csapja füled tövühő!
Göthös szöcske legyen becsináltad a bőjti napokban,
Jól te heringgel lakj, rája vizet se de kapj.
Mert mi bujonzc bárbár tempó volt tőied, hogy ámbár
Vagy r e m e t e te svihák, szidta d a jézsuitát!

CSANÁDY ALBUMÁBA.

(A Házból.)

Lég, — más nincs benned, felpuffadt hólyag, üres gömb!
Zörgsz mégis, ha gyerek macskafarkra kötött.
Igy zörg, dörg, zuhog és puffog nagyhangu Csanády,
Bősz dühe kandurfark, ő maga hólyag, üres.

A gyöngy élet.

Nyomoruságos költemény

Egy éve ma holnap, az idő hogy mulik, —
Midőn kimondták rám: »katona, tauglik,«
A szívem kicsibe mult hogy meg nem hasadt,
Rózsám forró könnye a kökemény vasat
Meglágyította voln, Szegény lány annyit sirt,
Megis ásta neki ez a bánat a sirt,
De nyugodják békén most a kedves halott,
S lássuk a sors nekem milyen élvét adott.
Hittel esküdtem, hogy császáromat híven
Szolgálom melegben, fagyban tűzön, vizen;
Ha elgond'lom még is milyen ruhát adtak,
Folydogál a könnyem, mint a hegyi patak
Sapkát kaptam olyan szörnyűséges nagyot,
Hogy a fejből ki egy cseppet sem hagyott;
Köpenyem vagy harmincz háborut szenvedett,
Száz macska se fogott volna egy egyeret
Benne; repedés, lyuk, folt, annyi volt azon
Mint csillag az égen. Isten óltalmazzon,
Télen minden hívőt ilyen rozsz ruhátul.
Ki s be dudolt rajta a szél elől, hátul.
Bakkancsom? fogadjunk bármibe s megnyerem:
Most is megvan, át mék benne a tengeren.
Kétes kék szint játszott régen volt ujkitlim,
Pecsétől tisztitni vólé azt nagy lelki kin;
Ha poroztam hasadt, ha kétéltem kopott,
A szél is lehordott róla egy egy gombot.
Kaptam foggpiszkálót s egy ostoba fegyvert
Miket a vasrozsda jó időkben megvert.
Borjut, miben az az eredeti nagyon,
Hogy én hordozom őt izzadva hátamon
Pedig az ő gyomra ván teli mindennel,
Mig az enyém éhes korgásban énekel,
Früstökre biztos volt egy nyalka leszidás,
Haj, fülhuzás, poson, ebből állt a »mináz«
Este vacsorára adtak kirukkolást,
Igy folynak dolgaim gyöngörűen folyást.

ő. J.

A burkus elszalad a szuronnyal.

A 66-iki osztr. porosz háborukor történt, hogy egy bakkancsos elfáradván a nagy futásban, ellökte fegyverét.

A gyülekezőnél szemlét tartott a tiszt s észrevette a fegyvertelen vitézt.

— Hát kend gazember, hová tette a fegyverét?
Szóljon milliom tüzes ördögét, mert felakasztatom, főbe
lövetem, izre porrá tépetem, felapritom rivalgott a resz-
kető férfitra.

— Instállom alásson ezredes ur, még a sturmo-
laskor bele szurtam egy burkusba, és a tökéletlen né-
metje ugy elszaladt vele, hogy bottal se értem volna el.

Az ezredesnek megtetszett a legény s még csak
nem is büntette meg.

Megszűnt a hitel.

Mint ujabban szokásos, egy kereskedésben ki volt
függesztve azon minden rozsz vásárlóra nézve ijesztő jel-
szó: »Itt hitel nincs.«

Az azon menő paraszt ember a mint elolvasta
szólt nagy komolyan:

— Ezek ám a becsületes emberek! Nem titkol-
ják a világ előtt, hogy niucsen semmi hitelök.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

A hetes-poéta.

Országszerte kedvelt nagy érdemű szerkesztő úr!

A hirapokbul »Hon,« »Üstökös« és 1-ső juniusi
életbe lépett *ujság* e'ég alkalmat nyujt nekem arra, hogy:
rendkívüli hetes levelezőnek ajánlkozzak, mert: a temes-
vári törvényszéknél csekély fizetés napontai 1 frt mel-
lett lévén csak üres vasárnapi délután tehetek valamit,
hajlamom a vers irás, minden héten küldhetek egy vagy
két verset, a nyilvánosságra jutás céljából az 1-ső ju-
niusba kibocsájtott hirlapba is méltóztassék erre nekem
öszönt adni, és a tárgyat miről irjak és a főadatokat
közzé, most küldök két részben egybe függő darabokat
török háboru és magyar *fellelkesülést* és ugyan 1-ör is.

A mai napi török esemény: — s ú r l o d á s.

Marmora tenger hullámzék
Szélvésztől tornyosul habozék; —
Mintha mondaná a töröknek,
Légy úr saját magad földének!

Dardanella öböl dagadoz
Melynek partja gőztil nem mhoz,
Muszka fia ott régen motoz; —
Békét hagyni nam hágy, morgodoz,

Vihar Vidinben nagyon sivit,
Melytől a hárs levél is sipit,
Orosz küldött rekedtig rikit!
Kelj fel! — ne hadd keresztény, *ordit.*

Magos köszirtenkőd tornyosúlt,
Szegény török nagyon elbusúlt; —
Nincs erő általán nyomorult
Mert: Szláv nép Rubeltül felvidult:

Kolumbács izgató barlangja,
Kíronto muszka-légy*) halomja;
Mely bár háromszor ki ajzik —
Öll marhát; — Portán nem árthatik!

Kalafát dombon cserfa üreg,
Meggyúlt, — azért tell meg a nyereg
Ne félj török mert: bújtott sereg;
Orosz lenyüggözni kesereg. —

Portába ég, a bevetett tűz
És ha kérded hónét jön e' büz?
Bosnyák, Bolgár, szerb téged nem üz: —
De egy nagy hatalmas,! — ki befűz:

II.

Haza te vagy szülő anyja!
Ezer éves szép lak-tanya; —
Mi hogy: gyarlon elfelejtsél
Régi vitéz testén mely sebet ejtsél:

Ős apánknak az Ős apja
Vitéz győző nagy Árpádja;
Ki e szép hont meg alkóta
Ennek vesztén, — még a sirba is *sirna.*

Magyar szülemény s ajkú beszéli németül, romanul
szerbül, és deakul. — állapota silány.

alázatos szolgája

K. F.

*) Kolumbács mellett szerviába, a kolumbácsi barlang,
— mely 1. apristól Juniusig 3—4-szer rajzik az ugynevezett:
Kolumbácsi muslanicza (muszka) kék tündöklő fejű mérges
legyeket, kedvezőtlen esős időben eljön Versetzig, déli szél-
lel temesvár aradig, disznót, Juhot, lovat, ökröt hol szőr
nincs megmarja felpufad és megdöglik.

A bölcskei temetőből.

E sirhalom nem u —
Itt nyugszik hitvese is Kanász
nalom, hanem Tsend
Éva elhunyt éltének 71-dik
és nyugalom Szöke
évében, 1858. évben
János, ki itt nyugszom
Béké legren hamvaikra
Nem haltam meg
tsak aluszom
49 esztendő koromban
szálltam a nyugalomban
1839-ben.

*

Ezen eredeti és értelmetlen felirat kulcsa követ-
kező: Szöke János meghalt 1839-ben, és akkor csinál-
ták e feliratot; neje Kanász Éva meghalt 1858-ban, és
ugyanezen sirboltba temették. Hogy pedig ne kelljen a
nőnek újabb sirkövet állítani, jöttek a takarékos utódok
azon gondolatra, az egyes sorok közötti üres térre az
asszony részére a feliratot elkészíttetni. Így ha először
olvassuk az 1. 3. 5. 7. 9. 10. 11. 12. sort, azután a 2. 4.
6. 8. sort, akkor kijön szépen a két epitaphium.

Bakaexamenen.

Káplár: Egy pihenni akaró csapat hogy biztosít-
ja magát?

Regruta: Egy pihenni akaró csapat biztosítja ma-
gát »forspontok« által. (forposztok.)

SZERKESZTŐI: SUBROSA.

Arad W. Humorisztikus lapba ír, és nem érti a tréfát. Az a
parafraasis buzdítás kívánt lenni. De így már nem merjük. —
Dunaföldvár. B. megjelenik. — Jávör. Ha halhatatlanságra törek-
szik verseiben, ne mindég önmagát énekelje. Ez nagy gyengesége
a fiatal poétának Egyébként nem volna rossz. — Bpest K. L. Jövő
számunkban. — K. k. halas. Szemfűl. Ugy van biz az.

Kerestetik az „Üstökös“ 1865-iki folyama, akár
megvételre, akár cserébe az 1859 és 1861-iki teljes bekö-
tött példányokért, továbbá Kakas Márton 1859, 1861 és
1861-iki naptára, és Kakas Marton albuma 1858-ról. Aján-
latok Balogh Zoltánhoz, Berettyó-Ujfaluba czimezendők.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státio utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épflet.)

Hirdetések felvételnek:
egyedül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések fel-
vételi irodájukban, Budapesten
Füred-utca 1-86 szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi
POLLAK.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS JÓKAI MÓR LAPJAIRA.

A HON.

Politikai napilap, esti lappal, a legnagyobb alakban.

Esteli tárczájában a legkitünőbb, s az ujabban világhírűvé lett külföldi írók elbeszéléseit hozza.

Jövő évnegyedben veendi kezdetét benne Jókai Mór nagy regénye „EGY AZ ISTEN” czimmal.

A HON előfizetési ára:

havonként	2	frt.
évnegyedre	6	„
félévre	12	„

A magyar nép legkedveltebb humorisztikus lapja,

az

ÜSTÖKÖS.

JANKÓ JÁNOS genialis karrikaturáival.

Megjelen hetenként, ára:

évnegyedre	2	frt.
félévre	4	„

Az előfizetési pénz e négy lapra az **Athenaeumba** küldendő. Budapest, Barátok tere 7.

Az

ÉLETKÉPEK.

Szépirodalmi, művészi és társaséleti napilap,

képekkel.

Az Életképek nagy nyolczad réten jelenik meg, 8—10 oldalon, a legkitünőbb irodalmi erők közreműködésével. Az eddig megjelent számokban **Vámbéri, Dux, Pulszky, Télf, Jókai**, s mások munkái jelentek meg.

Jókai minden apróbb műveit az Életképekben közli.

Kitelhetőleg minden szám művészi kivitelű **képet** hoz.

Előfizetési ára:

(juniustól kezdve)	6	frt	—	kr.
évnegyedre	4	„	50	„
félévre	9	„	—	„
egész évre	18	„	—	„

Politikai nélap.

az

IGAZMONDÓ,

különösen szem előtt tartja a politikai értesítéseken felül a nép ismeretei terjesztését, s TÁRCZÁJÁBAN mindig sziv és elmeképző olvasmányokat hoz.

Előfizetési ára:

évnegyedre	2	frt	25	kr.
félévre	2	„	50	„
egész évre	5	„	—	„

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (barátok-tere, Athenaeum-épület) megjelent s általa minden hiteles könyvárusnál (Bécsben Gorischek, Stepfansplatz 6.) kapható:

ITÉLET NAPJA.

Dramai költemény.

Irta **B. KAAS IVOR.**

Ára 1 frt 50 kr.

Oly drámai költeményt vesz e műben az olvasó, mely nem halad járt nyomokon s mint a kritika általánosan elismerte, irodalmunk egyik legkiválóbb tehetségének műve. Az akadémia bírálói a gr. Karácsonyi-pályázat alkalmával, melyre e mű is versenyzett, néhány kifogás mellett elismeréssel emlékeztek meg róla s az olvasó közönség most azon helyzetben van, hogy a mű elolvasása által annak belbecséről közvetlenül szerezhet magának ítéletet. Nagy arányú philosophiai költemény ez, de ez elnevezés nem értelmezendő úgy, hogy e műben csak azok lelhetik örömeiket, kik egyáltalában a philosophiai olvasmányok kedvelői. Költő dolgozta fel a philosophiai feladatot, s az ember szenvedélye erősen lüktet a mű minden alakjában, minden sorában. Irodalmunkban vannak sokan, kik e művet egy színvonala helyezik M a d á c h »Ember tragoediájával.« Napjaink anyagi küzdelmei között a költészet terén egy figyelemre méltó tehetség eredeti alkotása minden művelt nép körében nagy érdekltséget kelt fel, s bizonyára a magyar olvasó is érdeklődéssel fogadja e nagy gonddal, költői vervevel írt s feltűnést kellett művet.

Carilés leánya.

Regény.

Irta **Colomb asszony.**

Franciaából: **U. Ilona.**

A regény ajánlására elég annyit fölemlitenünk, hogy azt a francia akadémia megkoszoruzta.

A kik az egyszerű, nemes, de e mellett érdekfeszítő olvasmányokat kedvelik, azok gyönyörrel fogják olvasni e művet, melynél maradandóbb értékűt nem sokat mutathat föl a modern francia szépirodalom.

Különösen az anyák figyelmébe ajánljuk, kik leányaik számára keresnek érdekes, mulattató olvasmányt. Az ugynevezett »ifjúsági iratok« legnagyobb része azon bajban szenved, hogy kevésbé ragadják meg a már felszerültebb ifjúság figyelmét s az mohón vonzódik az érdekesebb regényekhez. A »Carilés leánya« az ifjúság számára írt regény, s hogy lekötí a figyelmet, annak bizonyosságául elég azt idéznünk, hogy mind a francia eredetit, mind a magyar fordítást először is hírlap közölte.

Ára igen jutányos, csak 80 kr.

MOLIÉRE VIGJÁTÉKAI.

MOLIÉRE **A mizantrop. A tudós nő.** Fordították Szász Károly és Arany László 1 frt.
— **A férjek iskolája.** Fordította Szász Károly. 40 kr.
— **A nők iskolája.** Fordította Szász Károly. 40 kr.
— **A nők iskolájának bírálata.** For. Szász K. 40 kr.
— **A pórul járt negédesek.** Ford. Szász Károly 40 kr.
— **Sganarella,** vagy azt hiszi, hogy meg van csalva. Fordította Szász Károly. 40 kr.
— **A kénytelen házasság.** Ford. Szász Károly 40 kr.
— **A képzelt beteg.** Fordította Berczik Árp. 80 kr.
— **A szerelem mint orvos** For. Várady Antal 40 kr.

A TÜNDEÉR-ÖV.

Regényes elbeszélés hét énekben.

Irta **Bulla János.**

Ára 80 kr.

E művel nem csak új nevet vezetünk be a magyar szépirodalomba, de új tárgyat, új zsánert, még nyelvet is újat, amennyiben a szerző a magyar népmesékre csak némileg támaszkodó alkotását a népies és a műnyelv közt közepet tartó majd szentimentális, majd humoros nyelven beszéli el, mindegyik figyelemmel arra, hogy a helyzetek festése a gyermekded tisztaság objektivitásával legyen olvashatóvá téve mindkinek. Alapjában, cselekményében e mű teljesen eredeti, azon merész fordulatra alapítva, hogy a tündér, ha övét elveszti, földi leány lesz, e mozzanat következményeit fonja tovább, leírva a lány csalódását a földi világban, melyet nem ért az emberekben, kik nem hívén tündéri voltát, boszorkánynak fogják, — s az ifjubar, kinek végzetes szerelme, mely pedig egyedül nyújthatott volna kárpótlást az elvesztett tündérországért, szemben az emberek előítéletével, meghűl, s ki tétlenül engedi, hogy szeretett máglyára hurcolják. Innét azonban az elitét megmenti egykori szerető tündértársa, ki a műben a boszuálló hatalmat képviseli, megindítva abban egy új fordulatot, mely rohamával aztán eleget tesz a költői igazságszolgáltatásnak. A mű ezen leginkább elbeszélő hangon tartott része tragikusan végződik, amennyiben maga a boszuálló is sújtva lesz az általa embertől ember ellen fordított harc következményeiben.

RAJZOK a forradalom utáni időkből.

Az első magyar katonai tanintézet.

Irta **Szilágyi Sándor.**

8-rét, 204 lap, ára 1 frt 50 kr.

A mai nemzedéknek alig van fogalma arról a küzdelemről, melyet az 50-es évek elején a békóba zárt irodalom a fennálló zsarnoki censura ellen vívott. Míg a sajtóhatóságok a rendőrséggel karöltve minden legkisebb szellemi mozgalmat elnyomni iparkodtak, addig az írők, de lelkes csapatja czélzásokkal értet meg magát a közönséggel, azokban fejté ki, hogy csüggedni nem szabad. E lelkes írók legvakmerőbbike — mint Sajtóink mondja — Szilágyi Sándor volt. Olyat mert, mi rendes sajtóviszonyok közt sem vala ildomos. 1850—1-ben a forradalomról beszélt az ausztriai soldatesca fülehallatára. Csoda, hogy megmenekült, de küzdelmei mindenkor jellemzők és a jövő történetírójának ha nem első rangú, de becses adalékai lesznek. Ezekről beszél a kötet. Ezekon kívül van a kötetben néhány humoros és az akkori viszonyokat ugyancsak megvilágító kisebb rajz s végül egy nagyobb, a Ludovica akadémia történetét eredeti adatok alapján tárgyaló tanulmány, melyet katonák is dic-érnek alaposágáér. Oly régi és ismert író, mint Szilágyi, ugyan alig szorul ajánlgatásra, csak figyelmeztetjük a közönséget, hogy a szerény czim alatt, becses rejlik. A kiadó társulat is a szép kiállítással kített magáért.